

ע"פ 55889/02/16 - מוניר אבו גאנם נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 55889-02-16 אבו גאנם(עצור בפיקוח) נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופטת חנה קיציס
מערערים	מוניר אבו גאנם (עצור בפיקוח)
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

פסק דין

1. בפני 2 ערעורים על גזר דינו של בית משפט לתעבורה (כב' השופטת רות רז) בתיק 4174-03-15 מיום 16.2.16
2. המערער הורשע בהכרעת הדין מיום 15.2.16 בעבירות של נהיגה בזמן פסילה עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה ונהיגה ברכב ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי.
3. בית המשפט קמא גזר על הנאשם עונשים של 12 חודשי מאסר בפועל, הפעלת עונש מאסר מותנה בחופף לעונש המאסר שנגזר, 12 חודשי פסילה בפועל ו10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים. עוד הורה בית המשפט קמא כי מתקופת המאסר תנוכה תקופת מעצרו של הנאשם (3.5 חודשים) וכן תנוכה תקופה של 3 חודשים נוספים מאחר והמערער שהה בתנאי איזוק אלקטרוני לאחר שיחררו מבית המעצר.
4. המערער הגיש ערעור על גזר הדין ועל הכרעת הדין ובדין שהתקיים ביום 23.6.16, חזר בו מערעורו על הכרעת הדין וביקש למקד את טיעוניו בהשגותיו על גזר הדין.
5. המערער מלין כנגד חומרת העונש לטענתו זוהי הרשעתו הראשונה בעבירה של נהיגה בזמן פסילה וזהו עונש המאסר הראשון אשר הוטל עליו. המערער אינו חולק כי עונש המאסר שהוטל עליו מצוי במתחם הענישה בגין עבירה בזמן פסילה, אך היה מקום להשית על הנאשם עבירה ברף הנמוך של המתחם וזאת נוכח גילו הצעיר, והנסיבות שנמנו לעיל.
6. המשיבה טוענת כי העונש שנגזר על המערער שקול ומאוזן. יש מקום להטיל על הנאשם עונש מאסר גם אם מדובר בעבירה ראשונה של נהיגה בזמן פסילה וזאת נוכח הסכנה הנשקפת מעבירה זו ונוכח הזלזול הבוטה בשלטון החוק. המשיבה מפנה לעברו התעבורתי של המערער, אשר בפרק זמן קצר נזקפו לחובתו 2 עבירות של נהיגה בשכרות וכאשר 6 שבועות לאחר שהוטל עליו עונש הפסילה ביצע את העבירה בה הורשע.

7. המשיבה הגישה ערעור מטעמה על קביעת בית המשפט לפיה יש לנכות מתקופת המאסר תקופה של 3 חודשים.
8. אני מקבלת את ערעור המשיבה בתיק 55498-03-16; בהתאם להלכה שנקבעה בע"פ 7768/15 פלוני נ. **מדינת ישראל**, אין לנכות את ימי המעצר בפיקוח אלקטרוני מתקופת המאסר ותקופה זו תהווה אחד משיקולי הענישה בעת גזירת הדין.
9. מכאן לטענות המערער באשר לחומרת העונש שהוטל עליו; אין ספק כי העבירה בה הורשע המערער חמורה ומבטאת זלזול ברשויות החוק ובשלטון החוק. בנוסף, טומנת בחובה עבירה זו סיכון לביטחונם של הנוסעים ברכב ולהולכי הרגל כאחד. בע"פ 6115/06 **מדינת ישראל נ' אבו לבן** נאמר:
- "נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; ומבטא זלזול בצווים של בית משפט; ומוכיח כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב".**
10. יחד עם זאת, דומה כי בית משפט קמא החמיר יתר על המידה עם המערער באופן המצדיק הקלה מסוימת בעונש המאסר שנגזר עליו.
11. עונש של מאסר אינו חורג ממתחם העונש ההולם, וגם המערער אינו חולק על כך, אלא שתקופה של 12 חודשים, נראית לי ברף גבוה של המתחם, אשר אינו הולם את נסיבותיו של המערער הספציפי. עונש כזה נכון להשית על אדם שזו אינה הפעם הראשונה בה הוא מבצע עבירה כזו או דומה לה, ואשר כבר נידון לעונש קל יותר, אך זה לא הורתע. כאן מדובר במי שזו לו ההרשעה הראשונה בעבירה מעין זו ובנוסף יש מקום להתחשב בתקופה הארוכה בה שהה באיזוק אלקטרוני.
12. לא נעלמה מעיני העובדה שלחובת המערער הרשעות תעבורתיות בעבירות חמורות ובין היתר הורשע בתקופה של כחצי שנה בעבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים ונהיגה בשכרות בשל סירוב לבצע בדיקת שכרות. יחד עם זאת, ניתן היה לאור מקבץ הנסיבות, להסתפק בתקופת מאסר קצרה יותר.
13. אשר על כן, אני מקבלת את הערעור ומורה כי במקום 12 חודשי מאסר בפועל, ירצה המערער 9 חודשי מאסר בפועל, ומתקופת מאסר זו תנוכה תקופת מעצרו מאחורי סורג ובריח.
14. יתר רכיבי גזר הדין שהוטלו על המערער בגזר דינו של בית משפט קמא יעמדו בעינם.
15. על המערער להתייבב לתחילת ריצוי עונשו ביום 31.7.16 בשעה 09:00 בבית המאסר הדרים או בבית מאסר אחר כפי שיוורה לו שב"ס, כשברשותו תעודה מזהה.
16. מצאתי מקום להפנות תשומת לב הצדדים כי ברישום הפלילי שהוגש לי (נ/1) נרשם כי המערער הורשע גם בעבירה של נהיגה בשכרות בעוד שעל פי הכרעת הדין הוא זוכה מעבירה זו.

ניתן היום, כ"ז סיוון תשע"ו, 03 יולי 2016, בהעדר הצדדים.

